

— Μπᾶ ἐσὺ ἐδῶ ; Τί τρέχει ; ρώτησε.
Κείνος εἶχε τὸ πρόσωπο συννεφιασμένο.
— Πᾶμε. Σὲ χρειάζουμε, μουρμούρισε.
Περπατούσανε ἀμίλητοι. Ὁ ἥλιος θασιλεμένος.
— Ἐδῶ, εἶπε ὁ Ζήσης.

Μπήκανε σὲ μιὰ ταβέρνα. Καθήσανε σ' ἕνα στογ-
γυλὸ τραπεζάκι στὸ βάθος, πίσω ἀπὸ ἕνα χρωματι-
στό, πάνινο μπερντέ κι ὁ Ζήσης διάταξε μισὴ ὀκᾶ καὶ
μεζέδες.

— Μισὴ ὀκᾶ δυὸ ἀνθρώποι ; μουρμούρισε ὁ Ἀλέξης.

— Μπᾶ, δὲν εἶναι τίποτα.

Ὁ Ἀλέξης τὸν κοίταξε στὰ μάτια.

— Τί μὲ κοιτᾶς ; Ἀπόψε ἔχω κέφι. Θὰ γλεντήσω,
εἶπε ὁ Ζήσης καὶ γύρισε τὴ μισὴ στὸ ποτήρι του ὅσο
νὰ ξεχειλίση.

— Ἐβίβα, φώναξε.

Ὁ Ἀλέξης ἔφερε τὸ ποτήρι στάχειλια του ἐνῶ ὁ
Ζήσης τὸ στράγγιζε ὡς τὸν πάτο.

— Κάπελα κρασί, φώναξε χτυπώντας τὴ μισὴ
πάνω στὸ τραπέζι.

— Ποῦ τὸ ρίχνει τόσο κρασί ; σκέφτηκε ὁ Ἀλέξης.
Ποτὲ δὲν τὸν εἶχε δὴ νὰ πίνῃ ἔτσι μὲ τόσο πάθος,
τυφλά. Τὰ μάτια του ὄγρᾶ, γυαλιζάνε ἀπὸ τὸ πιωτό.
Σίγουρα κάτι ἔχει.

— Ἄ! Ἐχω ἕνα κέφι ἄπόψε, φώναξε γλείφοντας
τὰ χεῖλια του.

Ὁ Ἀλέξης πῆρε ἕνα σαβαρὸ ὕφους.

— Κἀτι ἔχεις Ζήση ἀπόψε, ρώτησε.

Κείνος γέλασε.

— Μὰ δὲν τὸ ξέρεις ; Γιορτάζω τὴ λευτεριά μου.
Ἄπὸ σήμερα εἶμαι λεύτερος, φώναξε γελώντας.

— Δὲ σὲ καταλαβαίνω.

— Ποιὸς σοῦ φταίει ; Νά! Πῶς νὰ σοῦ τὸ πῶ ;
Ἄπὸ σήμερα δὲν ἔχω ἀφεντικό.

— Δὲ δουλεύεις πιά στὴ φάμπρικα ;

— Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς πού τὸ κατάλαβες, φώναξε.

Ὁ Ἀλέξης σκέφτηκε λίγο.

— Σὲ πάψανε ;

— Βέβαια, μὲ πάψανε. Εἶμουνα, λέει, στοιχεῖο ἐ-
πικίντυνο.

— Εἶπες τίποτα ;

— Εἶπα. Πῶς μπορούσα νὰ μὴν τὸ πῶ ; Εἶπα πῶς
πρέπει νὰ μᾶς ἀνέξουνε ἕνα παράθυρο γιὰ νὰ μπαίνει
ὁ ἥλιος.

— Λοιπὸν ;

— Λοιπὸ μιὰ μέρα ἀγρίεψα, φώναξα, εἶπα πῶς δὲ
χρωστᾶμε τίποτα νὰ χτικιάσουμε μέσα στὴν ὑγρασία.
Ἐπειτα καταλαβαίνεις τί ἐγίνε.

Γιόμισε τὰ ποτήρια.

— Ἐβίβα. Ἐσὺ δὲν πίνεις. Ἄς εἶναι. Πίνω ἐγὼ
καὶ γιὰ τοὺς δυὸ, φώναξε.

— Ὡστε τώρα καθησιό :

— Ὅσο νὰ ξαναβροῦμε δουλειά. Γιὰ τὸ ἄλογο πάντα
θὰ θρεθῇ ἕνα καμτσίκι.

Νύχτωσε. Ὁ ταβερνιάρης ἀναψε τὴ λάμπα.

— Κάπελα, τὸ λογαριασμό, φώναξε.

Ὁ Ἀλέξης δοκίμασε νὰ βάλῃ τὸ χέρι στὴν τσέπη
του.

— Ἄ, ἀπόψε εἶναι ὀλα δικά μου.

Βγήκανε ὄξω. Ὁ ἀγέρας δροσάτος τοὺς χτύπησε
στὸ πρόσωπο, ὕστερις ἀπὸ τὴ μούχλα τῆς ταβέρνας
πίσω ἀπὸ τὰ βαρέλια ὅπου εἶχανε τροπώσει. Ὁ Ζήσης
ἄρχισε νὰ τρεκλιζῇ.

— Πᾶμε τώρα σπιτί νὰ ἡσυχάσης, εἶπε ὁ Ἀλέξης.

— Τί ; Σπιτί λέει ; Θὰ πᾶμε στὴ Ἰέσκη. Ἀπόψε ἔ-
χουμε συνεδρίαση. Δὲν τὸ ξέρεις ;

(Ἀκολουθεῖ)

Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Στὸ ὑπέροχο ποίημα τοῦ Παλαμά, «Στ' ἄρματα», πού
σόλλισε τὸ περασμένο φύλλο, στὸ 5 μέρος, 2 στροφὴ (σε-
λίδα 371) ἢ ἐγνοια ἐγινε ἄγνοια κ' ἢ στροφή πρέπει νὰ
διαβαστεῖ ἔτσι :

τίς παρετᾶμ' ἑμεῖς ἀπὸ μιὰν ἐγνοια
πιὸ δυνατή, γιὰτ' ἔχουν τὴν ἐλπίδα
πὼς θὰ ξαναγυρίσουμε μιὰ μέρα
στὴν ἀγκαλιά τους.

— Μιὰ γνώμη ἐνὸς μεγάλου Ἑλληνα, πού ζεῖ ὄξω καὶ
πού βλέπει τὰ πράματα ὄχι μὲ μάτι κομματικό : «Ὁ Γερ-
μανός, λένε, εἶναι ὁ δυνατώτερος καὶ θὰ νικήσῃ. Τὸ λοι-
πὸν, ἀφοῦ εἶναι ὁ δυνατώτερος καὶ ἀφοῦ θὰ νικήσῃ, μαζί
του δυναμώνει, μαζί του νικᾷ καὶ ὁ Βούλγαρος. Τὸ συμπέ-
ρασμα; Πάει, ἢ Ἑλλάδα θὰ νικήθῃ. Ὁ πατριωτισμὸς καὶ
ἡ ὀρθὴ κρίση, θέλουνε, προστάζουνε νὰ γίνῃ ὅ,τι μπορεῖ
γιὰ νὰδυνατίσῃ ὁ Βούλγαρος, ὥστε καὶ ὁ Γερμανός». Μιὰ
γνώμη ὀρθὴ καὶ τσεκουράτη πού ἀξίζει ἄρθρο ἀλάκερο.

— Ὁ «ἐπιφανοῦς Κρητὸς» πού τουλουμιάζει τάχα τὸ Βε-
νιζέλο στὴν «Ἀκρόπολη», σὲ κάθε δέκα ἀράδες μᾶς βε-
βαιώνει πὼς οἶναι «φίλος του στενός». Ἄν ἔχει κι ἄλλους
τέτοιους φίλους ὁ Βενιζέλος νὰν τοὺς χαίρεται ὡς τόσο σὲ
τούτῃ τὴν περίσταση θὰ θυμήθῃκε, ὁ ἄμοιρος, τὴ γνωστὴ
παροιμία καὶ θὰ δεήθῃκε στὸ θεὸ νὰν τονὲ φιλάει ἀπὸ τοὺς
φίλους του.

— Ὁ βουλευτὴς Μιτυλήνης κ. Βασιλακάκης, σὰ δημοτι-
κιστὴς πού δὲν εἶναι, δὲ φοβήθῃκε τὴν ἀλήθεια μὰ τὰ εἶπε
ὠμὰ καὶ τοικοφυράτα μέσα στὴ βουλὴ γιὰ τὴν τρομοκρατικὴ
διοίκηση στὶς νέες χῶρες, τόσο τρομοκρατικὴ πού καταναίει
νὰ κάνει πιθυμητὸ καὶ τὸν τούρκικο ζυγὸ ἀκόμη. Κάτιος
τὸν εἶπε καὶ προδότη, μὰ προδότης, θαρροῦμε, εἶναι κείνος
πού κρύβει τὴν ἀλήθεια κι ὄχι πού τὴ βροντοφωνάζει.

— Μ' ὅλη τὴν ἀνώμαλη κατάσταση, ἀρκετὰ καινούρια
βιβλία βγήκανε, ἢ «Ἀγάπη καὶ πόλεμος» τοῦ Τυμφορηστοῦ,
«Ὁ πιστὸς τῆς Ἀπελπισίας» τοῦ Βέλμου, ἢ «Κριτικὴ καὶ
Ποίηση» (φυλλάδια γ καὶ γι) κλπ. Γιὰ τὰ βιβλία αὐτὰ θὰ
γράψουμε σ' ἐρχόμενα φύλλα, γιὰτὶ στὸ σημερινὸ δὲν πε-
ρισσεύει τόπος.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓ'ΑΝΘΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται σε όλα τα κίόσκια και πουλιέται 20 λεπτά το φύλλο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΕΚΙΑ

ΙΣΑΜΕ την ώρα που γράφουμε, Παρασκευή πρωί, δεν ξέρουμε ποιά δρόμο θα τραβήξει, στη διάλυση της Βουλής ή στο μετασχηματισμό του Υπουργείου, ή υπουργική κρίση που ξέσπασε την Τετράδη τα ξημερώματα στη Βουλή. "Αν τελιώσει με Διάλυση, πούναι και το πιο πιθανό, τότε βλογημένη νάναι ή ώρα που ξέσπασε αυτή ή κρίση, γιατί έτσι, με τις εκλογές, θα δούμε τί θέλει επιτέλους αυτός ο λαός, ποιά πολιτική έννοει νακολουθήσει, τί θα αποφασίσει για την τύχη του.

Γιατί στις εκλογές αυτές, που θα κατεθούν πιά τα κόμματα με πρόγραμμα ό ρ : σ μ έν ο, ο λαός μόνος του θα κανονίσει την τύχη του και κανένας, όσο δυνατός κι αν είναι, δε θα μπορέσει να του έναντιωθεϊ. Σώνει νάν του μιλήσουν οι άρχηγοί, καθώς τόχουνε και χρέος, με ειλικρίνεια, νάν του ξηγήσουνε με λόγια ήπλά και σταράτα την πολιτική τους, νάν του δείξουνε τί σημασία θαχει ο ψήφος του. Πρέπει δηλ. τούτη τη φορά ο λαός να ξέρει τί θα ψηφίσει και γιατί θα ψηφίσει: έτσι ή άλλως και τούτο θάν το μάθει από τους πολιτικούς του άρχηγούς.

ΟΣΟ για την περίσταση που είναι, λέει, ακατάλληλα για εκλογές κτλ., είναι πράματα άστεια, που δεν αξίζουνε για σοβαρή συζήτηση. Μήπως τραδούσαμε σε κανένα έρσιμένο σημείο, για να μās κόψουν το δρόμο μας οι εκλογές; Θαλασσοδερνόμαστε κυριολεκτικά. Και κει που να θαλασσοδερνόμαστε αιώνια, καλύτερα που κάνουμε μιή μικρή διακοπή για να αποφασίσουμε καταποθ θα στρήσουμε το τιμόνι. Κι α στο μεταξύ ή θάλασσα φουσκώσει περισσότερο, βουλιάζοντας θα μπορούμε να δικαιολογηθούμε πώς μās βρήκε το κακό πάνου στην ώρα που λογαριάζαμε πώς νάν το ξεφύγουμε.

"Αφού είμαστε χαμένοι για χαμένοι ας μās μένει τουλάχιστο ή έλπιδα πώς από τις εκλογές θα ξεπροβάλει ή σωτηρία μας.

ΔΕ θέλει πόλεμο ο λαός; "Αν το πει αυτό μεθαύριο με τις εκλογές ο έλληγικός λαός, ή κυβέρνηση έχει χρέος έπιταχτικό άμέσως να διαλύσει την έπιστρατεία. "Η πόλεμο ή άποστρατεία. "Οχι κοροϊδίες και

πράματα έρμαφρόδιτα, ένοπλες ούδετερότητες και τέτια κολοκύθια που σακατεύουν το λαό, τον πεθαίνουνε στα πόδια, δίχως κανένα πραχτικό άποτέλεσμα.

"Έτσι πρέπει να μπει μεθαύριο το ζήτημα τις εκλογές και πάνου σ' αυτό να αποφασίσει ο λαός. Γιατί αν είναι να ακολουθήσει ή έπιστρατεία με την ένσπλη ούδετερότη αιώνα άλάκερο, προτιμότερος χίλιες φορές είναι ο πόλεμος που σε λίγους μήνες θα πάρει ένα τέλος.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΗ ΚΤΛ.

Φίλε Νουμά,

Δεν είμαι δυστυχώς, προστάτης των γραμμάτων και τεχνών.

Τη σοβαρή αυτή προστασία την έχουν αναλάβει πιά έργολαβικώς — με διεθνείς σκοπούς — τρεις άνθρωποι, και να είστε βέβαιοι, πώς το πνεύμα θα σωθη με τέτοιους διαιτητές.

Μαζεύτηκαν λοιπόν τριγύρω άπώνα τραπεζάκι κέβαλαν τα χέρια τους μαζί να το καλέσουν και να το μεράσουνε κι' οι τρεις.

Δεν είχα την υπομονή να παρακολουθήσω τις seances spirites, παρά σποραδικά, εκείνο έμως έποθ ξέρω από το πρώτο πνευματιστικό φυλάδιο που έβγαλανε, είνε, πώς ο Κάρλαυλ, που τον καλέσαν πρώτον, άγνωστο γιατί, στον άλλο κόσμο πάσχει τρομερά άπ' τη δυσπεφία έποθ ύπόφερε σ' αυτόν. "Ο έμπνευσμένος του βιογράφος δε δαυρέται να τονίζει την άπίστια λέξη εις βάρος του προφήτη των "Ηρώων, με την αυταρέσκεια ίσως, ότι αυτού το σώμα λειτουργεί κανονικά.

"Ο άλλος ύποσχέθη στο Rosseti να, του μεταφράξει κάπου-κάπου ένα σονέττο.

"Ο τρίτος ρίχνει με χειρονομίαν ανθρώπου κουρασμένου πιά από την κατάσταση «μέσα σε φακέλους εώωδεις» κεραυνούς προφητικούς.

Με ύφος παρήγορο για τους άδικημένους άπ' την τύχη, κλαίει τη μοίρα των Τεχνών και με εύθυμος ύπαινημούς, γυρεύει τάχατε να συμαδέψει εκείνους, που ή άγερωχία τους έρεθίζει τις κρυφές πληγές του, σε σημείο, που μάταια προσπαθει να μη τις ζήσει φανερά.

"Αλλά τί μ' αυτά; "Η τέχνη θα σωθη. Είναι βέβαιο. "Ω μην πιστεύετε στη μετριοφροσύνη, αν φαίνεται δισταχτική! Της μετριοφροσύνης τα όργια είνε μυστικά. Τι λέω; "Η τέχνη έσώθη πιά!

Επιμύθιο

«Τρία πουλάκια κάθησαν, μόλις έφύγαν άλλα,
Τώνα κυττάει το δεύτερο, το δεύτερο το τρίτο
Τα τρία μαζί κυττάζονται κέτσι τελειώνουνε δλα.»

Ο ΔΥΣΠΕΠΤΟΣ